

§ 61.

Den Længstlevende er ikke pligtig at lade udstede Proklama, selv om der efter dennes Døggjorelse bliver et Overskud at arve, saalænge Boet ikke ifølge Konkurslovens § 145 eller den Længstlevendes egen Begjæring behandles som Konkursbo.

Arvingerne efter den Førstafdøde blive ikke ved at modtage Arv eller Bederlag herfor ansvarlige for Boets Gjæld. Om det dem saaledes Udlagte eller Udbetalte i Tilfælde af Boets Utilstrækkelighed af Kreditorerne kan forlanges tilbagegivet, afgjøres efter Konkurslovens Forskrifter om Retshandlers Afkræftelse paa Grund af Konkurs.

D. L. 5—4—9 og 10 ophæves herved.

§ 62.

Den Omstændighed, at den Længstlevende paa den heromhandlede Maade skifter med den Førstafdødes Arvinger, indskrænker ikke Fællesboets Kreditorer i at forfølge deres Ret mod den Længstlevende ganske paa samme Maade, som om ingen Skiftebehandling fandt Sted.

Er Naadigheden over Boet ifølge § 58 frataget den Længstlevende, bliver der af Boets Bestyrelse at drage Omsorg for, at de lovlige Krav paa Boet behørig fyldestgøres, ganske i Overensstemmelse med hvad der gjælder i Tilfælde af Umyndiggjørelse.

§ 63.

Om de Arvelodder, som tilkomme den Førstafdødes Arvinger, naar de paa foranførte Maade ere udfundne, skulle udbetales eller om de kunne forblive henstaaende hos den Længstlevende imod thinglæst Skifteextrakt, afgjøres efter den gjældende Rets Regler.

Søvrigt ophæves § 19 i Frdn. 21de Mai 1845.

Kapitel 6.

Om Skifte af Fællesbo i Tilfælde af Skilsmisse eller Separation.

§ 64.

Naar Skifte af Fællesbo i Egtefællers levende Live finder Sted ved Skifterettens Hjælp, har denne at drage Omsorg for, at Skiftet ikke medfører videre Standsning i Boets Benyttelse af Manden, end Hustruens Liv nødvendig kræver. Kun naar der er særlig Grund til at befrygte, at Manden vil forrykke Boets Tilstand, kan Skifteretten enten af egen Drift eller paa Hustruens Begjæring træffe de fornødne Foranstaltninger til paa den i § 58 bestemte Maade at fratage Manden Naadigheden over Boet, indtil Skiftet er sluttet.

§ 65.

Boet bliver paa sædvanlig Maade at registrere og vurdere, og dets Eiendele blive derefter at realisere paa den i §§ 26 og 27 angivne Maade, medmindre Parterne begjære deres Lod i Boet, være sig i Løsøre eller fast Eiendom, udlagt efter Vurdering. Kunne Parterne ikke forenes om Delingen, bliver det ved Lodtrækning at afgjøre, hvilke af Eiendelenene der skal udlægges enhver af dem, dog at den, der har indbragt en Gjenstand i Boet, er fortrinnsvis berettiget til at erholde den udlagt.

§ 66.

Naar Rigtigheden af den af Manden opgivne Gjæld bestrides af Hustruen, har Skifteretten ved Kjendelse at afgjøre, om der af Manden er oplyst det Fornødne, for at Gjældsposten ved Døggjorelsen af Boet kan tages med i Beregning.